

2011.gada 17.novembrī

LTV 1.kanāla direktorei Baibai Šmitei

Par turpmāko raidījumu veidošanu

(atbilde uz LTV 03.11.2011. vēstuli 636/1-5)

Atbildot uz LTV 3.novembra vēstuli, jāsāk ar to, ka šī vēstule, kontekstā ar līdzšinējo pēdējo mēnešu komunikāciju, arvien rada pamatu šaubām, ka LTV jau kopš pavasara nav vēlējusies ar mani turpināt nekādu sadarbību un nodarbojusies tikai ar piedāvājumu imitāciju:

- kamēr publiski LTV pārstāvji turpina izteikties, ka sarunas ar mani tiekot turpinātas, patiesībā LTV pārstāvji ar mani sarunāties klātienē vai kaut vai telefoniski pēdējoreiz vēlējas pirms turpat četriem mēnešiem – jūlijā;
- kamēr uz LTV vēstulēm manas atbildes seko divu nedēļu laikā, no LTV puses pauzes komunikācijā nu jau atkārtoti ir krietni ilgākas par mēnesi;
- lai gan iepriekšējā sarakstē septembrī un jau arī jūlijā, konkrēti aicināju paskaidrot LTV nostāju, kas liecināja par LTV vēlmi pārtraukt raidījuma „Kas notiek Latvijā?” darbību, kā arī LTV melīgos izteikumus šajā sakarībā, taču tagad, 3.novembra vēstulē, par to nav ne vārda, tikmēr iepriekšminētās lēnās komunikācijas laikā bez kādām sarunām ar mani LTV aizpildījusi līdzšinējo „Kas notiek Latvijā?” raidlaiku ar citiem raidījumiem;
- lai gan septembra sarakstē izvirzīju jautājumu, vai LTV it kā piedāvājumu par citiem „potenciāliem formātiem” var uzskatīt par pilnvērtīgu, ja tie nesniedz nekādu priekšstatu par vietu medija programmā kopumā un tajos nav ietverts ne potenciālais ētera laiks un finansiālie nosacījumi, taču tagad, 3.novembra vēstulē arī par to nav ne vārda;

Saistībā ar LTV 3.novembra vēstulē teikto, ka manis rosināto līdzšinējās sadarbības izvērtējumu LTV jau esot sniegusi 1.jūnija vēstulē, un „ja Jums nepieciešams savādāka rakstura izvērtējums, aicinām to veikt klātienē sarunās, realizējot abu pušu iesaistīšanos izvērtējuma veikšanā. Vienlaikus tikšanās ietvaros iespējams apspriest radušos strīdus jautājumus.”

Pirmkārt, jāatzīmē, ka attiecībā uz strīdus jautājumiem par līdzšinējo līgumsaistību izpildi tieši LTV puse ģenerāldirektora Edgara Kota personā tikšanās laikā 21.jūlijā izteica vēlmi šo jautājumu risināt rakstveida formā, saņemot attiecīgu pretenziju. Vienojos ar advokātiem, kuri sagatavoja un nosūtīja LTV pretenziju, kurā bija ietverts arī kompromisa piedāvājums. Uz to ir saņemta LTV ģenerāldirektora rakstveida atbilde, noraidot šo piedāvājumu un nerosinot nekādu citu risinājumu. Šādā situācijā man nav bijis citas izejas kā pilnvarot advokātus virzīt strīda risināšanu tiesā. No 3.novembra LTV vēstules neizriet nekāda LTV pozīcijas maiņa, kas varētu būt apspriešanas objekts tikšanās ietvaros.

Otrkārt, attiecībā uz radošās un saturiskās darbības izvērtējumu, es no savas puses esmu izvērtējis veicis izvērtējumu jau 16.maija vēstulē, kurā ietvertos jautājumus par LTV atbildības daļu LTV, nezīnu – dēļ nevēlēšanās vai nespējas atbildēt pēc būtības, bet ignorēja gan 1.jūnija vēstulē, gan turpmāk. Jau 15.jūnijā bija mana noraidījuma vēstule uz LTV 1.jūnija vēstuli, un uzskatu, ka iepriekš, 16.maijā biju pietiekami plaši izklāstījis, kāda rakstura izvērtējums par atsevišķiem raidījumiem un medija darbību kopumā, manuprāt, būtu nepieciešams – ne jau īpaši vai tikai man, bet gan arī pašam medijam, tā darbiniekiem un visai sabiedrībai kā šī medija skatītājiem un finansētājiem.

Treškārt, visus aizvadītos mēnešus esmu bijis gatavs arī klātienē sarunām par izvērtējumiem un strīdus jautājumiem, ja tajās tiek piedāvāti kādi jauni izvērtējumi un risinājumi, un esmu arvien gatavs, ja LTV puse šādas sarunas rosina konkrētā laikā un konkrētā vietā.

Saistībā ar LTV 3.novembra vēstulē teikto attiecībā uz maniem jautājumiem par turpmāko sabiedriskās televīzijas sabiedrisko pasūtījumu, redakcionālo darbu, žurnālistiskajām prioritātēm un kvalitātēm, raidījumu tematisko un žanrisko spektru, pārklāšanos, kā arī attīstību interneta un moderno tehnoloģiju jomā – „Televīzijas uzstādījumu vadlīnijas ir ietvertas Elektronisko plašsaziņas līdzekļu likuma normās par sabiedrisko pasūtījumu un Elektronisko sabiedrības saziņas līdzekļu attīstības Nacionālajā koncepcijā. Sīkāku izklāstu esam gatavi sniegt klātienē sarunās”.

Pirmkārt, jāatzīmē, ka likuma normas un arī to izcelsme man ir ļoti labi zināma, jo, piedaloties Saeimas Cilvēktiesību un sabiedrisko lietu komisijas 22.10.2009. izveidotajā darba grupā sabiedrisko mediju attīstības jautājumu risināšanai, gandrīz pusgadu nodarbojos ar šo un citu normu izstrādi. Tai pat laikā ne jau likuma normas, bet tikai paša medija izvērtē mērķi, parametri, kritēriji, plāni un principi var veidot pilnvērtīgas atbildes par augšminēto jautājumu loku.

Otrkārt, jāatzīmē arī, ka Nacionālā koncepcija, saskaņā ar publiski pieejamiem avotiem, šobrīd ir pieņemta uz laiku no 2009. līdz 2011.gadam, tātad, jau ļoti drīz tās termiņš būs pagājis. Vienlaikus, arī attiecībā uz šo koncepciju jākonstatē iepriekšminētais, ka ne jau likumā vai koncepcijā, bet paša medija darbībā tiek definēts konkrēts redzējums un risinājumi, kādā tieši veidā īstenojams likumā un koncepcijā noteiktais, un tam, manuprāt, būtu jābūt pieejamam ne tikai individuālās klātienē sarunās, bet visai sabiedrībai kopumā publiski.

Treškārt, ja LTV klātienē sarunās piedāvā kādu jaunu izklāstu un pilnvērtīgu piedāvājumu, arī šādām sarunām esmu gatavs, ja LTV puse šādas sarunas rosina konkrētā laikā un konkrētā vietā. Vienlaikus, kontekstā ar šīs vēstules iesākumā minēto, ka līdzšinējā LTV rīcība liecina par nevēlēšanos sadarboties un piedāvājumu imitāciju, jāatzīmē, ka mans pašmērķis, lai lieki netērētu viens otra laiku, nav sarunas pašu sarunu pēc, ja tajās netiek ietverti pilnvērtīgi piedāvājumi.

Jānis Domburs